

BIBLIOGRAFIA:

1. Beall J., [What I learned from predatory publishers](#), „Biochemia Medica” 2017, nr 27.
2. Burdzik T., [Drapieżne czasopisma jako przykład nieetycznego publikowania](#), „Filozofia i Nauka. Studia filozoficzne i interdyscyplinarne” 2017, nr 5, s. 131-149.
3. Downes M. *Why we should have listened to Jeffrey Beall from the start*, Learned Publishing 2020, s. 1–7.
4. Grudniewicz A. et al., [Predatory journals: no definition, no defence](#), „Nature” 2019, nr 576, s. 210-212.
5. Krajewski P., Modrzewska M., [Ciemna strona open access – naukowcy w szponach drapieżnych wydawców](#), „Forum Bibliotek Medycznych” 2015, nr 2 (16), s. 213-227.
6. Krajewski P., [Drapieżni wydawcy](#), „Gazeta AMG” 2016, nr 5 (26), s. 43.
7. Kulczycki E., *Grant NCN a drapieżne czasopisma* [online], [dostęp: 15.06.2020 <https://uniwersyteckie.pl/nauka/emanuel-kulczyckigrant-ncn-drapiezne-czasopisma>].
8. Nastalska-Wisnicka J., *Drapieżna nauka (drapieżne czasopisma, drapieżne konferencje)* [online], [dostęp: 19.06.2020 https://www.kul.pl/files/959/media/drapiezna_nauka.pdf].
9. Shrestha J., Subedi S., Timsina, K. P., *Predatory publishing : A threat to the credibility of science*, 2020, T. 3, nr 1, s. 7–14.
10. Sorokowski P., Kulczycki E., Sorokowska A., Pisanski K., [Predatory journals recruit fake editor](#), „Nature” 2017, nr 543, s. 481-483.